

Багатство у власних руках

Звітні збори в КСП «Малинівське» перетворилися у відверту розмову селян не тільки про те, що зроблено, але й як далі жити. У звітній доповіді голова правління Микола Андрійчук зупинився на основних позиціях господарювання. Звернув увагу присутніх на те, що багатство селянина залежить від його умлінності, вміння орієнтуватися в складних умовах. Якщо, наприклад, до вирощування озимої пшениці поставились за спокійливо, сподіваючись на милість природи, то й одержали з кожного гектара по 37 центнерів зерна, а до ячменю — принципівше, ось і вида-

ло поле по 46 центнерів збіжжя. На славу трудівники попрацювали при вирощуванні і збиранні цукрових буряків, а особливо — картоплі, забезпечивши відповідно урожай у 303 і 179 центнерів з гектара. Не було претензій і до овочівників та кормовиробників.

Доброго слова заслужили і тваринники. Вони не тільки на рівні утримали поголів'я худоби, але й примножили його кількість та якість. Зокрема, зросло стадо корів, збільшилося поголів'я молодняка ВРХ та свиней. Перекрито очікувані показники у реалізації молока та м'яса.

Приємно, що люди вча-

ться працювати в ринкових умовах, сподіваючись на власний розум і силу своїх рук. Хоча нелегко довелось і механізаторам, і рільникам, і спеціалістам, але своєчасно виробили та засіяли поля озиминою. Причому на усій 400-гектарній площі пшениці внесли розрахункову дозу мінеральної поживи. За зиму подбали про готовність техніки до весняно-польових робіт, забезпечивши автотракторні парки палльним і мастилами. Тобто непогано попрацювали на перспективу.

Майбутнє села і в тому, що воно вчиться переробляти власну продукцію-сировину. Почали забійним пунктом тварин на

м'ясо. Потім облаштували ковбасню. Тепер замовили обладнання для млина, взялися за будівництво пекарні. Разом з цим поліпшують водопостачання, відкрили зуболікувальний кабінет. Є й інші задуми, пропозиції та побажання.

По-діловому пройшли збори. Трудівники радилися, як і повинно бути в дружній сім'ї: відверто, принципово. Бо ж кожного з присутніх хвилювали питання: «Що буде з нами завтра? Чи витримаємо?». На них і шукали відповіді. Бо людей, у яких є родюча земля і працюваті руки, хіба можуть залякати непорозуміння? Доки у Києві гризуться за владу, селяни покладаючись на власні сили, думають про хліб і до нього

Микола ШАКУРА.